

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

גיליון העולם הזה שראה את השבוע לפני 25 שנה בדיוק, הביא בכתבת השער, רליה — מרגריה ישראלית, שירמזט ריוקנה של רליה ליטאי שיצאה מחימיששמה תוסים ותנועת נוער חלוצית, והגיעה אל דוכן העיתונים של מישט פריצות שהסעיר את הרחובות. תחת הכותרת: שגריר השיגעון רוחה עורך השבועון, אורי אבנרי, על שידותיו בחיך לארץ. בין האישים שעליהם רוח אבנרי, ראש-עיריית פלורנץ גרנץ להסירה והסילוסוף דאן פול סארטר. בכתבה: הבוקר (לא) אימפרוביזציה סיקר. העולם הזה את ביקרו של ראש-הממשלה

דיד בקגוריון בעיר-הסיתח אשרד. ● הרשימה, למה לא לתרופ? הצגה את עמדת המערכת, כנגד המילוח הכפייית לקליטת עליה. שעליו הכרו השבוע לפני 25 שנה. בשער הגיליון: רליה ליטאי — מרגריה ישראלית.

עבודה עברית — הסתדרות יהודית ★ מאיר הר-ציון מתחתן ★ סקופ של עיתונאי ספורט

חד-בת-מבנים
מתנעת-המשך
אל-הכח-העיסר
*
נקמה-בחיים
וכוח-הרוח
דחכה-אל-התחום

העולם הזה 1116
תאריך: 18.2.1959

הפתיעה את עיתונאי הספורט. הידיעה סיפרה כי נבחרת הכדורגל של ישראל הוזמנה למיפגש בינארצי על-ידי נבחרת הכדורגל של פולין. הסקופ, שבו זכו שני היומנים, היה מושלם. הוא כלל את כל הפרטים, אשר איש מעיתונאי הספורט של היומנים לא ידע אותם. כתבי הספורט, היודעים כי על מיפגשים בינארציים מוסרים דוברי ההתאחדות לכדורגל, במסיבת עיתונאים רשמית בנוכחות כל העיתונאים, התפלאו לדעת, מהיכן השיגו כתבי דבר ועל המישמר את הסקופ. הם מיהרו לטלפן אל אחד משני דוברי ההתאחדות לכדורגל, ולמן קליאוט, איש מכבי, כדי לקבל ממנו אישור לידיעה. קליאוט, שלא ידע עדיין כי הידיעה פורסמה בשני העיתונים השמאליים, הודיע לכתבים כי אין ביכולתו לספר

מן הפח אל הפחת דלית, בתם של מנהל-חברה ומורה, נעצרה במכון תמורת תשלום. כאשר חזרה בה מהודאתה-עדותה, היא נתבעה בעוון של עדות-שקר.

העם

תמצית השבוע

הסתדרות

דת ולאום

האסיאתים אינם מבינים את זה? קרא ראוכן ברקת, איש המחלקה לענייני-חוץ של ההסתדרות. "זה" היה המיכנה המיוחד במינו של ההסתדרות, שעד היום אין בה אף חבר לא-יהודי אחר. הסתדרות פועלים סוציאליסטית, הבנוייה כעצמה על בסיס לאומי-גזעני, אינה יכולה להטיף בהצלחה מוסר לבני אפריקה ואסיה.

מנהיגי מפא"י לא התלהבו לרעיון, במשך שני דורות לחמו מילחמת-גבורה למען עקרון העבודה העברית, שגרם להוצאת הערבים מתחום החיים הלאומיים העבריים בארץ, רחף את המוני הערבים בארץ לידי המופתי הקנאי. המילחמה למען עבודה עברית שקבעה את דמות המישטר הקיים בארץ והעלתה לגרולה את מוכייה-ההסתדרות וידי כגוריון, היא שקבעה מראשיתה את דמות ההסתדרות הכללית של העובדים העבריים בארץ-ישראל.

עקרונות או לא? מאז קום המדינה, היה קשה יותר ויותר לשמור על מיכנה זה, מול הביקורת החריפה מכל פינות העולם. תחילה ניתנה לערבים הזכות להצטרף לאגוד המיקצועי, היוזמים קיוו כי המבקרים הודים לא יבינו שהחלטה זו לא נתנה לערבים את הזכות לבחור ולהיבחר למוסדות, המכריעים את גורל האימפריה הכלכלית והפוליטית הארדית של ההסתדרות, אחד ממרכיביה-העיקריים בישראל.

גם עתה ניסתה צמרת מפא"י למנוע את המהפכה הבלתי-רצויה, ביום הרביעי בבוקר קם פינתס לבון, מוכ"ל ההסתדרות, במועצת ההסתדרות כבית הוועדה-הפועל בתל-אביב, ודרש בין השאר להחליט, עקרונות לקבל את הפועלים הלא-יהודיים כחברים בהסתדרות.

כשהתאספו חברי הוועדה המרכזת, היה ברור כי עקרונות פירושו דחייה בלתי-מוגבלת. תחת לחץ סיעות המיעוט, ממק"י ועד לעובד הציוני, מחקה הוועדה המרכזת את המילה, עקרונות, החליפה את המונח, לא יהודים בפסוק, ערבים ובני לאומים אחרים, הצעת מפ"ם, להכניס לחוקה פסוק המתיר חברות לעולים בני 18 ומעלה, כלי הברזל דת ולאום נדחתה.

כך, אחרי רוד שלם, הותר לערבים להיכנס להסתדרות. היה זה אופייני שאיש מבין מנהיגי תנועת הפועלים לא הציע לשנות את שם ההסתדרות ולקרוא לה נשם הלא-גזעני, ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ-ישראל.

דדני אדם

פח לסייר

מאות אנשים, במדים ולא במדים, מילאו באחד מימי השבוע מוסך ריק, באחד ממחנות צה"ל אי-שם בארץ. אריגימשי ככל צבעי הקשת השתלשלו מהתיקרה כדקורציה לאולם. הגשם, שטיפף בחוץ, חדר מבצע לחורי גג המוסך, נטף דרך הקישוטים על גבי המיומנים שהיו פרושים על הארץ. אבל הגשם לא הפריע למצביה-הרות. האנשים שרו, שמחו, סיפרו בדיחות והתליפו רשמים זה עם זה. במוסך סמוך, ניצב המונזן העמוס. שולחנות ארוכים ועליהם נתיח בשר משומר, צ'יפס, פיתות, משקאות. המסיבה העליזה, שבה נכחו כאלף איש,

בדיחות סובייטיות

● רוסי אחד הזבא לדין, על שהעליל על שרה-הינוך שהוא טיפש גמור. הוא נידון ל-20 שנות מאסר: המש שנים על הוצאת-דיבה ל-15 שנה על גילוי סוד המדינה.
● היומון פראבדה ניהל תחרות בין קוראיו. פרס ראשון על הבדיחה הפוליטית הטובה ביותר: 20 שנות מאסר.

דבר מבלי להתייעץ ברובר השני, איש הפועל צבי (האיש בעל הצלקת) ברים. התאמה עם העסק. היה ברור כי היה זה צבי ברים, סגן היושב-ראש הבלתי-סימפטי של ההתאחדות לכדורגל, שהדליף את הידיעה לעיתונאים המקורבים לו. עיתונאי הספורט לא עברו על העניין בשתיקה. חדשות הספורט החליט שלא לפרסם עוד את שמו של ברים בשום הורמנות שהיא. זקן עיתונאי הספורט, בן-ציון פט, רתח במאמר שפירסם בהארץ: "מוסד כמו ההתאחדות לכדורגל אינו נכס של איוז אגודה או מיפלגה, אלא קניין ציבורי ואת הידיעות המעניינות יש להעביר בצורה נאותה לכל". אהרון להב, כתב הספורט של דבר, שקיבל את הידיעה מברים, ומסרה באותו ערב לחברו מעל המישמר, התגונן: ברים לא סיפר לי שום דבר. במקרה האזנתי לשיחת טלפון שלו, שבה הודיע על קבלת המיברק.

אלא שהדוברים של ההתאחדות לכדורגל לא הרגישו כל צורך להתגונן: בגישה של מנהלי עסק פרטי בהחלט, הודיעו השבוע ברים וקליאוט: מי שיוצר התאמה אתנו, יקבל אינפורמציה.

פסוקי השבוע

● ראש-הממשלה רייד בן-גוריון כפתחת הקתרה הצבאית כאתי-כר סיסת תל-אביב: לצה"ל אסוד לנתח מכלולות.
● העיתון ההודי, בליץ על חברה-הכנסת יגאל אלון, המבקר בתודה: "יגאל אלון הוא אחד מויקני ציון, ואחד ממחורתי המילחמה בארץ-ישראל".
● מזכיר ההסתדרות סינתס לבון, כמועצת ההסתדרות: מבדי היקרים ממפ"ם, אחרות-העבודה והעובדי-הציוני, והלא כליכד יקרים ממק"י.

קלחה כשטף. הופעות אמנים, שירה כציבור, ריקודי הורה כשלוש לפנות בוקר, ציינו את מצבי-הרוח. כמרכז החגיגה ניצב גבר רזה וגבה-קומה בן 27, לבוש חולצה לבנה, סוודר אפור ומיכנסים אפורים. מאיר הר-ציון לא נראה כאיש שבמשך השנים האחרונות עמד במרכוס של סיפורים ואגדות לא-רשפור שהילכו בארץ. היתה זו מסיכת חתונתו של סרן מאיר הר-ציון, עם רותי, בת קיבוץ עין-הרוד.

מוסדות

מחכים להרבה אריות. מאיר הר-ציון היה גיבורן של פרשיות רבות, שלא ניתן לספרן עדיין. שמו התפרסם רק בהודמנות אחת, שלא היה איש צבא. אחרי שאחתו שושנה הר-ציון נרצחה על-ידי ברואים ירדניים, בשעת טיול

בהרחבון לפני ארבע שנים, נעצר הר-ציון עם מספר חברים כחשוד בביצוע שחיטה של ארבעת הברואים שרצחו את אחותו. הר-ציון, שהיה אז אורה, שוחרר מייד אחרי שתבע כי עורך-הדין שמואל תמיר יגן עליו כסניגורו. כשחזר לצבא הגיע לדרגת סרן, התפרסם כלוחם עשוי ללא-אחת, מפקד וסייר למופת, ממעיט לדבר ומרבה לעשות.